

11. gr.

68

Vanræki lækningamenn að hlýða þessari reglugjörð og reglum þeim, er um ræðir í 4. gr., eða sje hundi skotið undan lækningu af ásettu ráði eða hirðuleysi, eða sje lækningamönnum sýnd óhlýðni eða móttþrói, varðar það sektum, 1—10 kr., eptir málavöxtum. Sektirnar renna í sýslusjóð.

* * *

Reglugjörð þessi er samkvæmt 6. gr. laga nr. 18, 22. maí 1890 samin og sett af sýslunefnd Vesturísafjarðarsýslu á aðalfundi hennar 5.—6. þ. m., og öðlast gildi þegar í stað.

Skrifstofu Ísafjarðarsýslu 12. apríl 1897.

H. Hafstein.

Fyrirsögn um inngjöf meðalanna.

Hundarnir skulu lokaðir inni í úthýsi, og bundnir, þó eigi í heyhloðum nje fjárhúsum. Af kamala er hverjum hundi gefið inn allt að $\frac{1}{2}$ lóði, úthrært í vatni eða mjólk, tvisvar með 12 tíma millibili. Þann tíma mega hundarnir einskis neyta. Sje arekaduþt við haft, á að loka hundinn inni í sólarhring, og má hann alls engan mat eða drykk fá á meðan; síðan skal gefa hundinum inn 5 grömm af duptinu, hrærðu út í graut, slátri eða mjólk. Vanalega fær hundurinn klýju á eptir, en það verður að reyna að koma í veg fyrir, að hann selji upp fyrsta hálfan klukkutímann á eptir, með því að hafa af fyrir honum, vekja hug hans á einhverju, láta vel að honum, eða, ef það ekki dugar, gjöra hann sneyptan o. s. frv. Eptir $\frac{1}{2}$ —3 kl.tíma gengur ormurinn niður af hundinum. Þegar hundarnir hafa verið í varðhaldi 24 tíma, eða, ef arekaduþt er við haft, 27 tíma, og meðalið hefir verkað, skulu þeir baðaðir í sjó, keitu eða fjárbaði, og síðan skal þeim sleppt. — Hús það, er hundarnir hafa verið geymdir í, skal vandlega hreinsað, og allur saur úr þeim brenndur eða grafinn að minnsta kosti 2 álnir niður í jörð, og vandlega hulið yfir.

69

Reglugjörð

fyrir Nordurísafjarðarsýslu um lækning hunda af bandormum o. fl.

1. gr.

Í hverjum hreppi sýslunnar skulu 2—6 menn, er sýslunefndin til þess kýs, hafa á hendi lækning hunda af bandormum, og hafa eptirlit með því, að fylgt sje fyrirmælum 5. greinar í lögum nr. 18, 22. maí 1890.

2. gr.

Haust og vor ár hvert, í mánuðunum apríl—maí og október—nóvember skal lækning fram fara á öllum hundum í sýslunni. Lækningamenn í hverjum hreppi skulu tiltaka á hvaða degi og hvar í hreppnum lækning á fram að fara, og tilkynna hundaeigendum það fyrir fram með viku fyrirvara. Skyllt er eigendum hundanna að flytja þá á lækningastaðinn endurgjaldslaust, og taka þá þaðan aptur að lokinni lækningu.

3. gr.

Heimilt er lækningamönnum að skipta hreppnum í svo margar deildir, sem þörf er á, er hver hafi sinn lækningamann úr þeirra hóp, og sinn lækningastað.

4. gr.

Hverjum hundi skal gefa hæfilegan skamt af arekaduþti eða kamala, og skulu lækningamenn, að því er snertir inngjöfna, meðferð á hundunum á undan inngjöfni og meðan meðalið er að verka, svo og hreinsun á eptir, haga sjer nákvæmlega eptir fyrirsögn þeirri um inngjöf medalanna, sem látin verður fylgja samþykkt þessari.

5. gr.

Verði vart við bandorma í einstökum hundum milli lækningatíma, skal eigandi þegar tilkynna það lækningamönnum, og gjöra þeir þá ráðstafanir til að lækna þá svo fljótt sem unnt er. En eigi verða þeir hundar fyrir það undanþegnir lækningum á hinum fyrirskipuðu tímum.

6. gr.

Nú valda forföll, að hundur kom eigi til lækninga, og skal þá húsbóndi hans, svo fljótt sem hann getur á eptir, færa hann lækningamönnum, en álitast ella hafa skotið honum undan lækningu, sbr. 11. gr.

7. gr.

Alla hunda skal einkenna með annaðhvort með fjármarki eiganda eða leðurbandi um háls, er á sje letrad nafn eiganda og heimili, og skulu lækningamenn gæta þess vandlega, að ekki sje út af þessu brugðið. Omerktir hundar og hundar, sem enginn eigandi finnst að, skulu lækningamenn annast um að sjeu þegar drepnir.

8. gr.

Lækningamenn skulu hafa bók, sem löggilt sje af sýslumanni. Skulu þeir á ári hverju rita í hana skrá yfir alla hundaeigendur í hreppnum og tölu þeirra hunda, er þeir hafa haft til lækninga frá hverjum einum. Fyrir hver árslok skulu þeir senda sýslunefndinni skýrslu, samhljóða bókinni.

9. gr.

Sýslusjóður borgar öll meðöl, en lækningamenn annast kaup á á þeim; svo skal og af sýslusjóði borga lækningamönnum 50 aura fyrir lækningu á hverjum hundi, sem meðölin hafa verkað á, og 1 kr. fyrir hvern hund, sem drepinn er samkvæmt 7. gr., allt samkvæmt reikningi, sem sýslunefndin úrskurðar.

10. gr.

Á hverju hreppaskilapingi skulu lækningamenn brýna fyrir hrepps-
búum, að taka alla þá sulli, sem finnast í slátruðu sauðfje, og brenna þá eða grafa þá djúpt í jörðu, einnig að grafa hausa af höfuðsöttarkindum. Sömu-
leiðis skulu þeir áminna menn um, að umgangast hunda mjög varlega, og hafa

sterka gæzlu á því, að þeir nái ekki í matar- eða vatnslát, nje að þeir fái að liggja í rúmum manna. Börnum skal ekki leyft að leika sjer að hundum. **69**

11. gr.

Vanræki lækningamenn að hlýða þessari reglugjörð, og reglum þeim, er umræðir í 4. gr., eða sje hundi skotið undan lækningu af ásettu ráði eða hirðuleysi, eða sje lækningamönnum sýnd óhlýði eða mótþrói, varðar það sektum, 1—10 kr., eptir málavöxtum. Sektirnar renna í sýslusjóð.

* * *

Reglugjörð þessi er samkvæmt 6. gr. laga nr. 18, 22. maí 1890 samin og sett af sýslunefnd Norðurisafjarðarsýslu á aðalfundi hennar 8.—10. þ. m. og öðlast gildi þegar í stað.

Skrifstofu Ísafjarðarsýslna 15. marz 1897.

H. Hafstein.

Fyrirsögn um inngjöf meðalanna.

Hundarnir skulu lokaðir inni í úthýsi, þó eigi í heyllöðum nje fjárhúsum. Af kamala er hverjum hundi gefið inn allt að $\frac{1}{2}$ lóði, úthráert í vatni eða mjólk, tvisvar með 12 tíma millibili. Þann tíma mega hundarnir einskis neyta. Sje arekadupt við haft, á að loka hundinn inni í sólarhring, og má hann alls engan mat eða drykk fá á meðan; síðan skal gefa hundinum inn 5 grömm af duptinu, hrærðu út í graut, slátri eða mjólk. Vanalega fær hundurinn klýju á eptir, en það verður að reyna að koma í yeg fyrir, að hann selji upp fyrsta hálfan klukkutímann á eptir, með því að hafa af fyrir honum, vekja hug hans á einhverju, láta vel að honum, eða, ef það eigi dugar, gjöra hann sneiptan o. s. frv. Eptir $\frac{1}{2}$ —3 kl. tíma gengur ormurinn niður af hundinum. Þegar hundarnir hafa verið í varðhaldi 24 tíma, eða ef arekadupt er við haft, 27 tíma, og meðalið hefir verkað, skuln þeir baðaðir í sjó, keitu eða fjárbaði, og síðan skal þeim sleppt. Hús það, er hundarni hafa verið geymdir í, skal vandlega hreinsað, og allur saur úr þeim grafinn að minnsta kosti 2 álnir niður í jörð, og vandlega hulið yfir.

Samþykkt

70

fyrir Húnavatnssýslu, vestan Blöndu, um
kynbætur hrossa,

er sýslunefndin í Húnavatnssýslu hefir gjört samkvæmt lögum nr. 34, 11. desbr. 1891 og hjeraðsbúar þar fallizt á.

1. gr.

A hausthreppaskilum ár hvert skal hreppstjóri í hverjum hreppi sýslunnar annast um, að kosin sje 3 manna nefnd, er hafi nákvæmt eptirlit með kynbótum hrossa, samkvæmt reglum þeim, sem hjer eru settar.

2. gr.

Kosningarrjett og kjörgengi til nefndar þessarar hefir hver búandi mað-